X Preludium

Andante sostenuto e cantabile (♩=69)

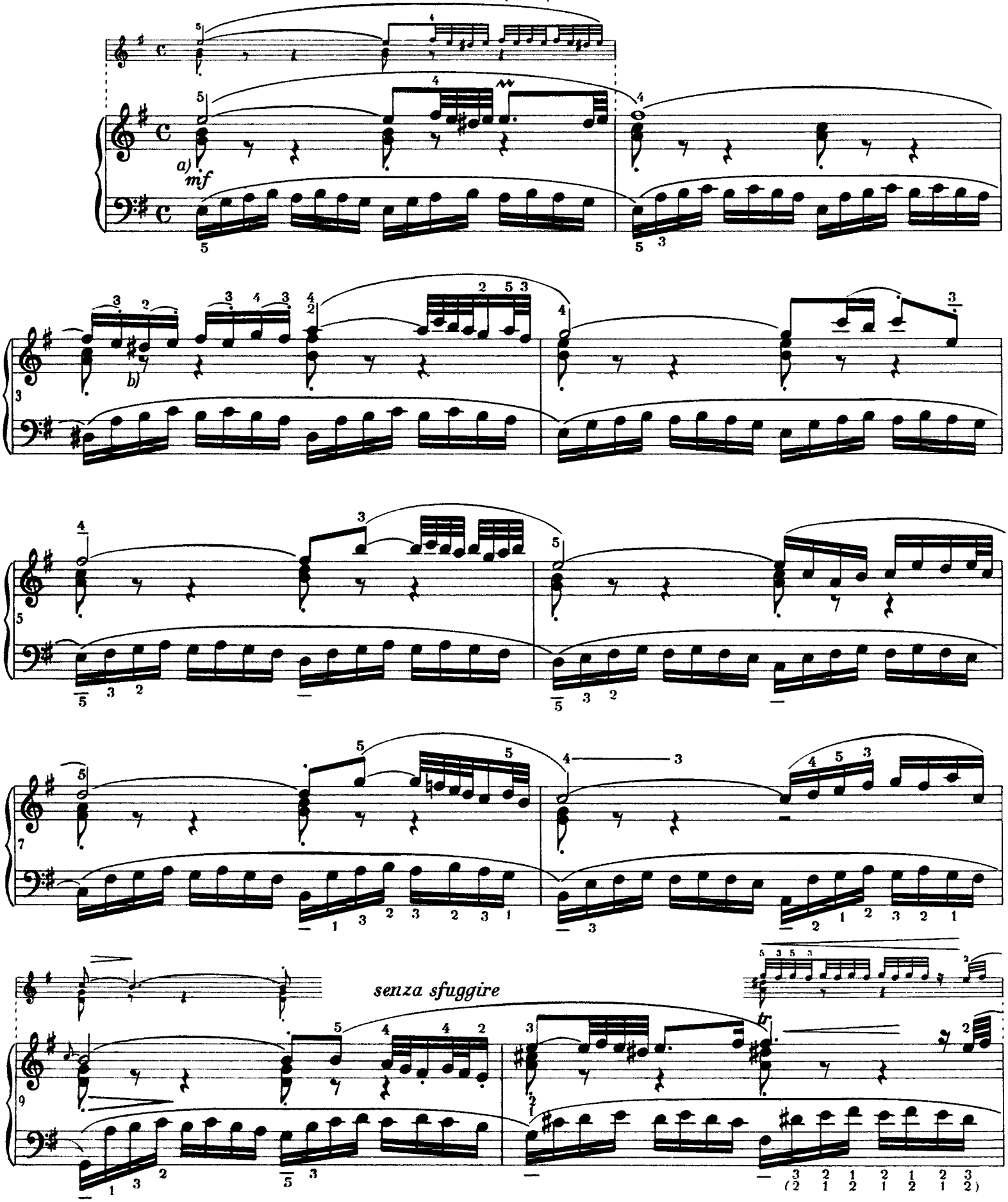

a) Dwudźwięki zawsze bardzo staccato. Bas należy grać spokojnie, stale równo i z prostotą. Partie melodyczną można sobie wyobrażać jak solo fletowe.

b) Te trzy łuczki pochodzą od Bacha.

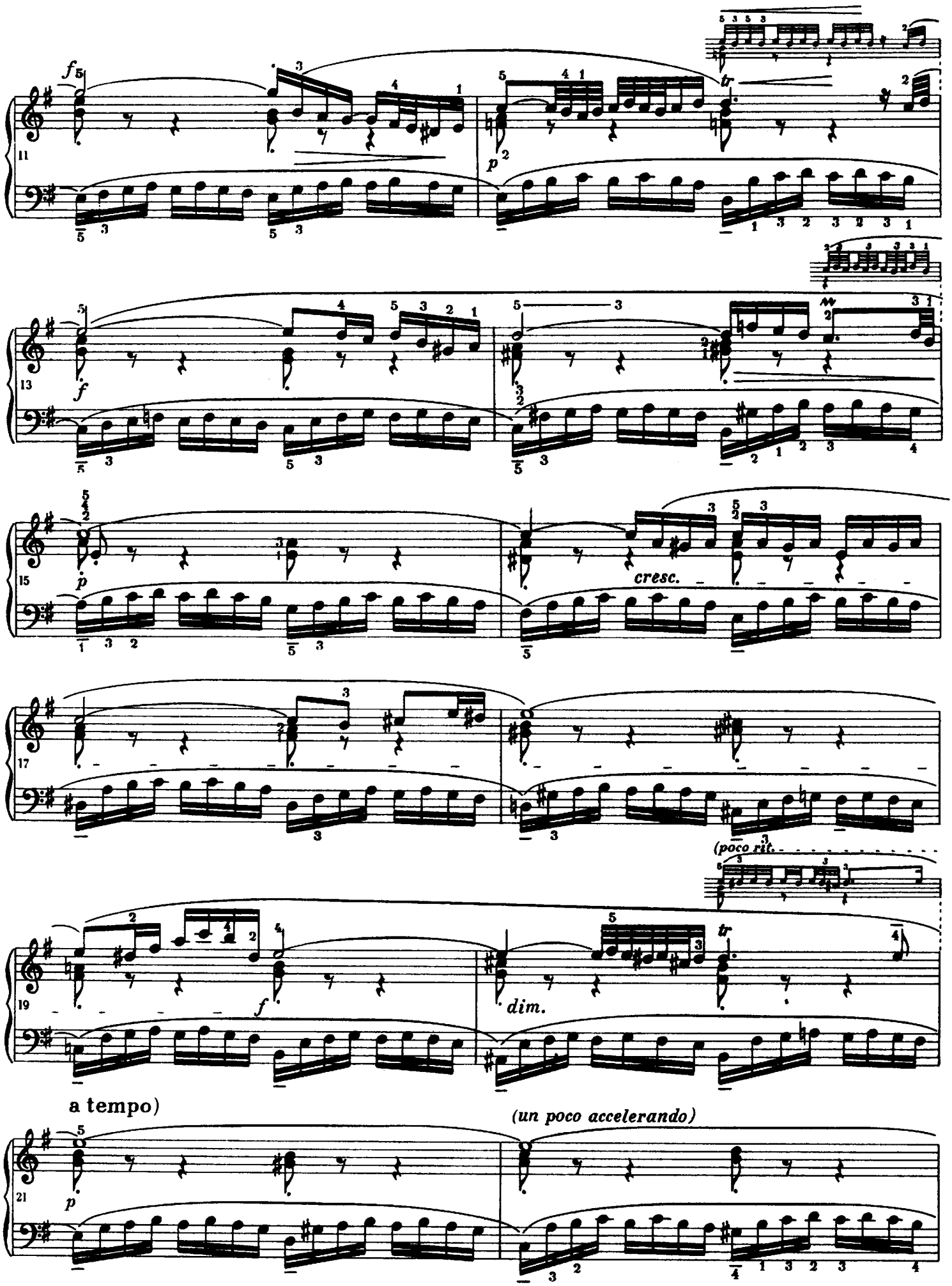
11
f
p
13
f
15
p
cresc.
17
19
f
dim.
(poco rit.
a tempo)
(un poco accelerando)
21
p

c) **Presto** (♩-120)

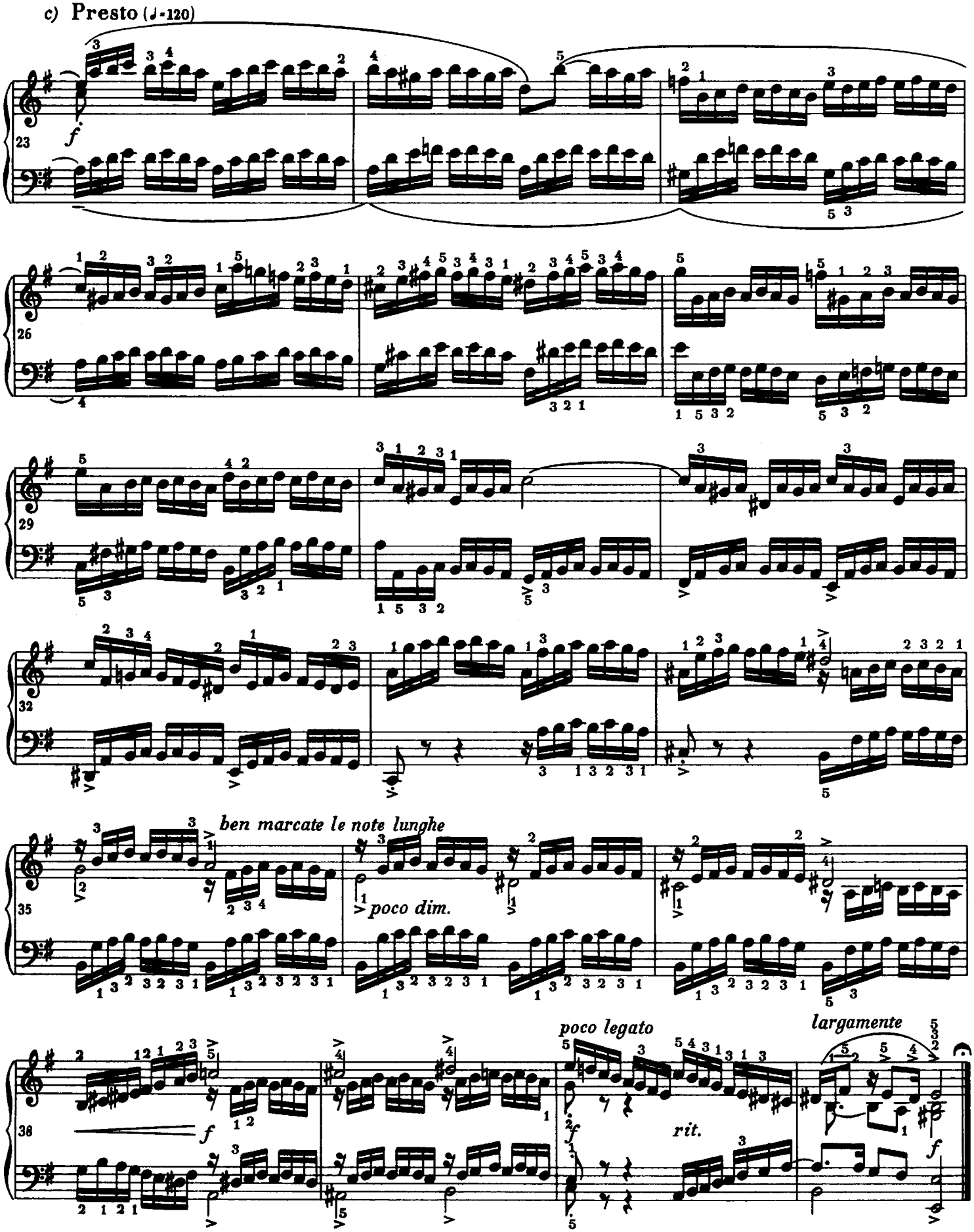

c) Oznaczenie „presto" pochodzi od Bacha, należy je zatem rozumieć w sensie właściwym dla ówczesnej epoki. Podobnie jak w *II Preludium* zaleca się akcentować mocne części taktu.

X Fuga

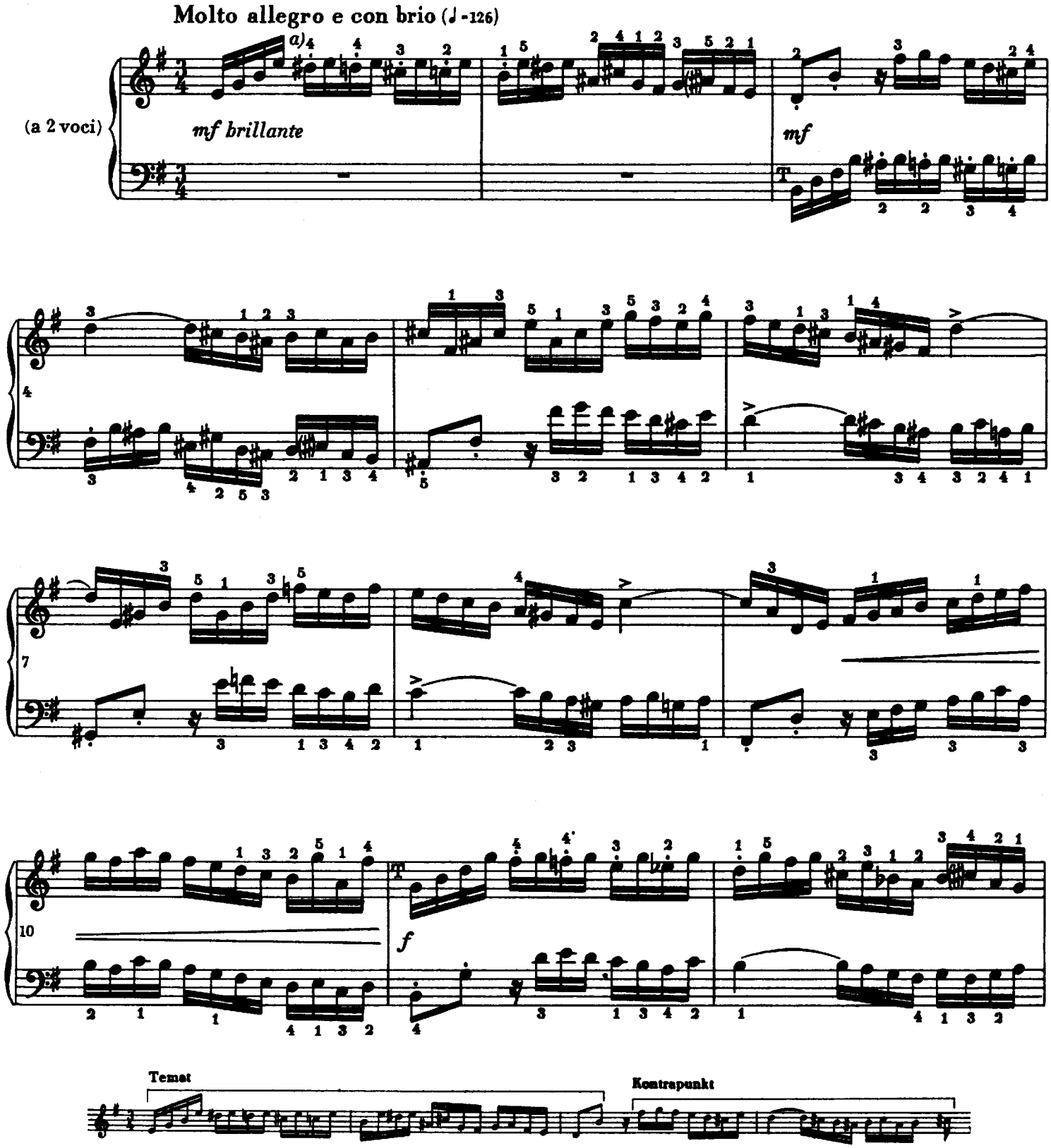

a) Kropki nie oznaczają tu prawdziwego staccato, lecz tylko wskazują na pewnego rodzaju suche i szybkie, dające lekki akcent uderzenie palcowe.

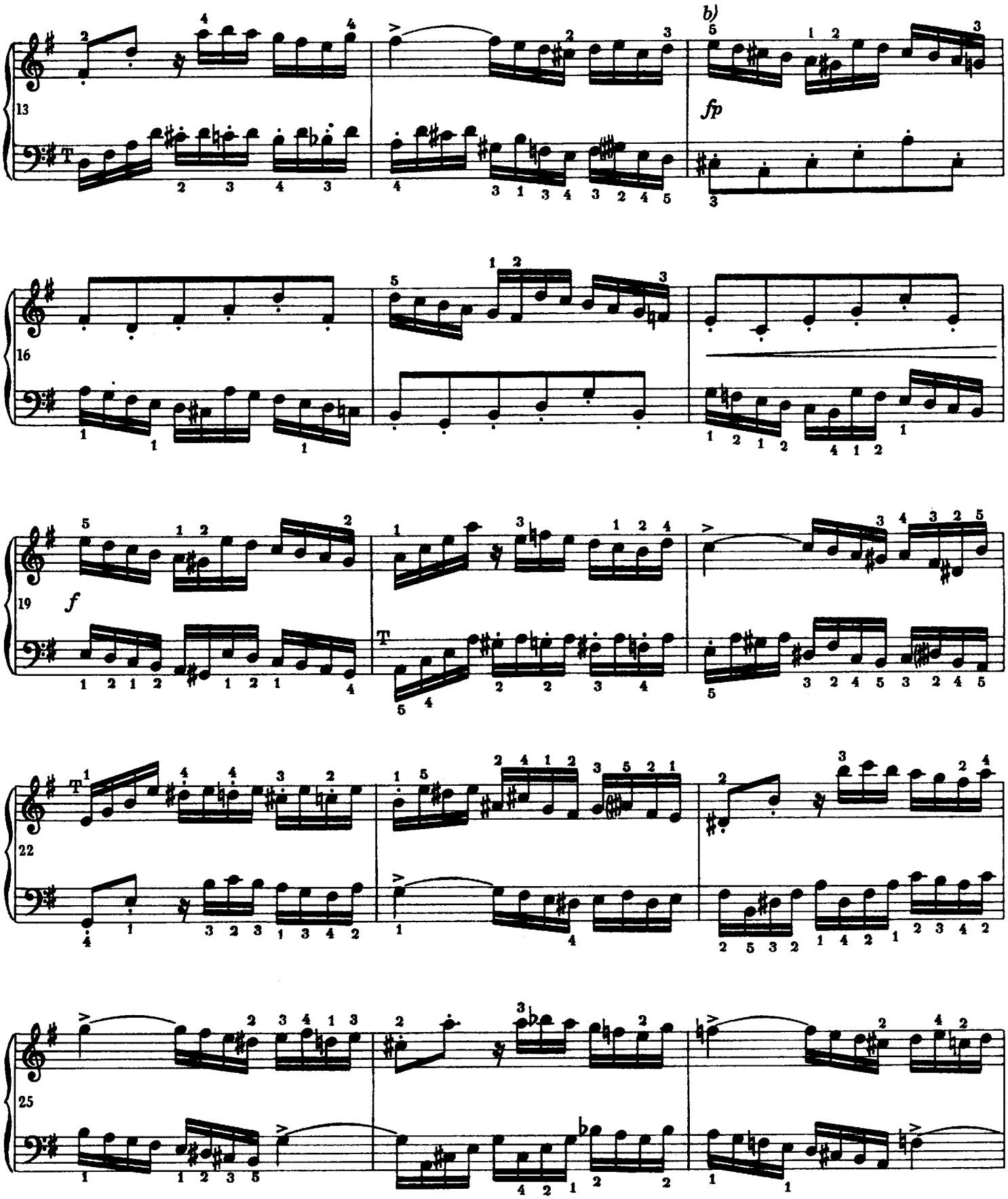

b) Ten łącznik wywodzi się z następującego fragmentu w t. 6:

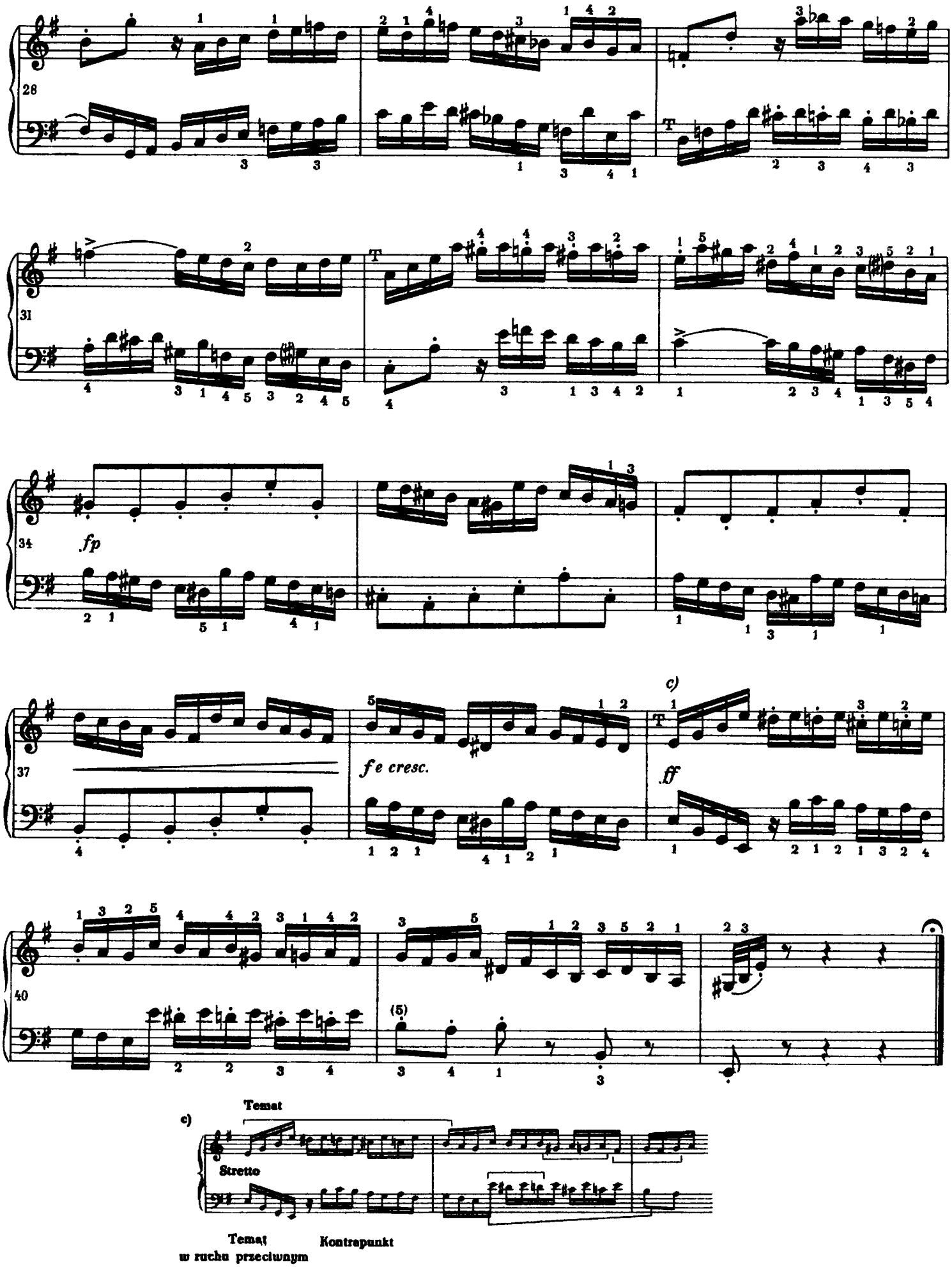
28
31
34
fp
37
fe cresc.
c)
ff
40
(5)
c)
Temat
Stretto
Temat
w ruchu przeciwnym
Kontrapunkt